

LANCUSZNY (2) *ai*

łancuszny (1), **łancużny** (1); łancuszny *BieLSpr*; łancużny *ModrzBaz*.

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

sg m N łancuszny (1). ◇ [L łancusznym.] ◇ pl G łancusznych (1).

Sł stp brak, Cn s.v. łancuszno, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Przymiotnik od „łancuch” (2) :

a. *Ubrany w złote łańcuchy; torquatus Modrz, Cn (2) : każdy nieprzyjaciel nie boi się strojnych mężów ani łańcuchnych/ albo dołhátnich/ albo poważnych/ gładkich perfon/ y vrodziwych/ thylko fámych zbrojnych á ćwiczonych/ w íprawie Rycerfkiey dobrze ftojąc *BielSpr* 6; *Torquatus*/ rozumie się łańcuchny. Bo Lácinciy łańcuch złoty zową *Torques. ModrzBaz* 119 *marg.**

b. *[Wyrażenie: »pies łańcuchny«: O psie łańcuchnym. Psow łańcuchnych u wozu dla cichości nikt nie ma chować. *UstWojsk po 1557/311.*]*

LW